

lenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenia wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96, poz. 1336 i Nr A-115, poz. 1495 oraz z 1954 r. Nr A-50, poz. 683) i § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie zakresu działania Ministra Handlu Wewnętrznego (Dz. U. Nr 10, poz. 62) zarządza się, co następuje:

§ 1. W cenniku maksymalnych opłat targowych od handlu i opłat za usługi świadczone przez targowiska, stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego oraz Prezesa Państwowej Komisji Cen z dnia 8 lipca 1954 r. w sprawie ustalania wysokości i trybu pobierania opłat targowych od handlu i opłat za usługi na targowiskach (Monitor Polski Nr A-68, poz. 860), wprowadza się następujące zmiany:

w części II (Opłaty za usługi) ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11. a) kompletu narzędzi wraz z miejscem do sprzedaży mięsa z uboju gospodarczego	1,00	od 1 kg mięsa przeznaczonego do sprzedaży
(za komplet narzędzi do rozbiórki i wyřębu mięsa należy uważać wagę szalkową lub uchylną z odważnikami, dwa noże, nusa, topór, pień)		
b) miejsca do sprzedaży mięsa z uboju gospodarczego	0,80	od 1 kg mięsa przeznaczonego do sprzedaży”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: *M. Minor*
Prezes Państwowej Komisji Cen: p. o. *J. Strumiński*

395

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 21 kwietnia 1955 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 130) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody obszar lasu o powierzchni 12,15 ha w Leśnictwie Kukłanka Nadleśnictwa Państwowego Kukłanka, położony w gromadzie Orzyny, powiecie szczycieńskim województwa olsztyńskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 26 al, 26A pododdziały a, b, c, d według numeracji przyjętej w mapach gospodarczych Nadleśnictwa Kukłanka z okresu lat 1947 — 1956. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:10000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- 1) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, oraz z pozostawieniem w ziemi karpiny;
- 2) pozyskiwanie żywicy, zbiór owoców i nasion drzew i krzewów;
- 3) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części;

- 4) koszenie trawy, zbiór ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich;
- 5) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin;
- 6) niszczenie gleby, pozyskiwanie kamieni i żwiru;
- 7) polowanie, chwywanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt;
- 8) zanieczyszczanie terenu, wzniesienie ognia i zakładanie ciszy;
- 9) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków;
- 10) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych;
- 11) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

4. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu mieszanego ze stanowiskami flory pontyjskiej i roślin chronionych.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: *J. Dąb-Kocioł*

396

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 21 kwietnia 1955 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 130) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jar Branicy” obszar lasu o powierzchni 26,07 ha w Leśnictwie Sarnia Góra Nadleśnictwa Państwowego Lidzbark, położony w gromadzie Jamielnik, w powiecie działdowskim województwa olsztyńskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 203b, 205a, c, d, 210d, według numeracji przyjętej w mapach

gospodarczych Nadleśnictwa Lidzbark z okresu lat 1949—1952. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapce rezerwatu w skali 1:25000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- 1) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, oraz z pozostawieniem w ziemi karpiny;

- 2) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów z wyjątkiem nasion niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu w rezerwacie w miejscach, gdzie odnowienie naturalne jest niedostateczne;
 - 3) pozyskiwanie żywicy, zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części;
 - 4) zbiór ściółki leśnej, pasanie zwierząt gospodarskich oraz wykonywanie wszelkich innych czynności gospodarczych z wyjątkiem stosowania koniecznych zabiegów odnowieniowych gatunkami rodzimymi dla rezerwatu, właściwymi dla poszczególnych jego siedlisk, i zabiegów pielęgnacyjnych zmierzających do utrzymania i regenerowania naturalnych dla poszczególnych siedlisk typów lasu;
 - 5) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin;
 - 6) niszczenie gleby i wydobywanie kamieni;
 - 7) polowanie, chwywanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt;
 - 8) zanieczyszczanie terenu, wzniesienie ognia i zakłócanie ciszy;
 - 9) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków;
 - 10) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych;
 - 11) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.
4. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych porastającego ströme zbocza jaru rzeki Branicy lasu mieszanego o cechach zespołu naturalnego ze szczególnie bogatą i ciekawą roślinnością zielną.
5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: *J. Dąb-Kocioł*

397

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 21 kwietnia 1955 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Niedźwiedzie Wielkie” obszar lasu o powierzchni 34,02 ha w Leśnictwie Małdyty Nadleśnictwa Państwowego Wielasy, położony w gromadzie Małdyty, powiecie morąskim województwa olsztyńskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 171a, 172d, e według numeracji przyjętej w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1952 — 1961. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapce rezerwatu w skali 1 : 10000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- 1) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, którego zakres określił specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, oraz z pozostawieniem w ziemi karpiny;
- 2) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów z wyjątkiem nasion niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu w rezerwacie;

3) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części;

4) zbiór ściółki leśnej, koszenie trawy i pasanie zwierząt gospodarskich;

5) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin;

6) niszczenie gleby, wydobywanie kamieni;

7) polowanie, chwywanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt;

8) zanieczyszczanie terenu, wzniesienie ognia i zakłócanie ciszy;

9) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków;

10) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych;

11) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

4. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych naturalnych drzewostanów bukowych z domieszką grabu, dębu i lipy, występujących na granicy zasięgu gatunku w bardzo urozmaiconym pod względem ekologicznym terenie.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: *J. Dąb-Kocioł*

398

INSTRUKCJA MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 27 kwietnia 1955 r.

zmieniająca Instrukcję z dnia 5 października 1954 r. w sprawie wymiany pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

Na podstawie art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 26 lutego 1951 r. o organizacji władz w dziedzinie komunikacji (Dz. U. Nr 14, poz. 108 i Nr 41, poz. 310) oraz art. 2 pkt 8 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o organizacji administracji gospodarki motoryzacyjnej w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 7, poz. 58) ustala się, co następuje:

§ 1. W § 3 instrukcji Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 5 października 1954 r. w sprawie wymiany pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych (Monitor Polski Nr 96, poz. 1100) wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Kierowcą zawodowym jest osoba: